

Begåvad estradpoet lyfts ur skuggorna

Andreas Björsten: Som det började och fortsatte (Bokförlaget Megafon)

Undertiteln Samlade dikter 1981-2019 ska inte utläsas kronologiskt. Tvärtom inleds volymen med de färskaste alstren. ”Allt ska med” har varit parollen för denna poetiska resa bakåt i tiden. Resenären får plocka godbitar ur olika perioder.

Andreas Björsten har inte precis stjärnstatus bland svenska poeter. Han är en enveten arbetsmyra utgiven på små och relativt okända förlag. Desto angelägnare att den här samlingen har kommit till. Bokförlaget Megafon återpublicerar ett halvduzin diktsamlingar och kompletterar med poem tryckta i tidskrifter och fanzines.

Diktaren Björsten gör sig nog allra bäst på scenen. Han har gjort hundratals uppläsningar. Det märks att många av dikterna är skrivna för ett repetitivt och suggestivt framförande inför publik.

Tematiskt uppehåller sig Björsten ofta vid frilansarens utsatta position i samhället. Hur poeten söker efter sinnlig kärlek och dialog med sitt inre krockar med omgivningens jakt på ytliga materiella värden. Att överleva som konstnär kräver sin man och kvinna. Men allt skildras utan bitterhet. Ofta med ståupparens känsla för humor och ironi.

”Jag har inlett en livstidsprenumerat/på mina egna dikter/de kommer dagligen/till mig/från en icke-reklamfinansierad station” (ur Kärleksbikter)

”Du sitter vid ett krogbord och sover/strax efter stängningsdags/när utkastaren kommer fram och ruskar om dig,/vill få dig snabbt därifrån.

Du vaknar upp förvirrad/och ser dig omkring i hans grepp;/vill du hem och falla död på sängen/eller tror du på en efterfest hos Gud?” (dikten Det är dags nu).

Spelplatsen är krogar, parker, förorter och lägenheter i Björstens Stockholm. Ibland kan han inta barnets perspektiv och göra en gatsopare heroisk:

”Mannen med städvagnen/blir barnets hjälte för en stund/han har magiska förlängda fingrar/att plocka upp skräpet med/så nu vill alla barn bli städare tills de hittar/andra mer glansfulla lekar/som tar dem högre upp/och han har funnit sin plats/utan att inordna sig” (ur Stadsnomaderna)

Vägran att anpassa sig är outsidersignum för Andreas Björsten. Han vill hellre *”rita av världen snett och vint”* än följa arbetsförmedlaren råd att löneslava som kontorist, lagerarbetare eller receptionist. Författarjaget har nekats medlemskap *”i två klubbar för inbördes beundran/Författarförbundet/och Publicistklubben”*.

Samtidigt kan han i en närmast religiös tillrättavisning kritisera det egna egot:

”Du har/en odödlig själ/men vill ha/ett odödligt rykte”

Känslor av vemod och nostalgiskt igenkännande drabbar läsare som växt upp med det erlanderska folkhemmets utblickar mot rymden och nationalklenoden Ingos boxningsarenor. Mordet på Trotskij räddar den ryske revolutionärens anseende då han själv slapp söla ner sina händer med Röda Arméns blodsutgjutelser.

Har du inte stiftat bekantskap med Andreas Björsten tidigare – gör det nu!

BJÖRN ÖIJER april 2020

Pdf-filen från Björns text på <https://www.bjornoijer.se/lasvart.html>